

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Ondřeje Mrákoty, soudce Jana Kratochvíla a soudkyně Michaely Bejčkové v právní věci žalobkyně: **EXCALIBUR-PROJEKT, s.r.o.**, se sídlem Hatě 183, Chvalovice, zast. advokátem JUDr. Vladimírem Muzikářem, Havlíčkova 13, Brno, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**, Žerotínovo náměstí 3/5, Brno, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 8. 2018, čj. JMK 119760/2018, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 16. 6. 2020, čj. 31 A 129/2018-60,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] V této věci se NSS zabývá účastí vlastníka přímo dotčené sousední nemovitosti v územním řízení.

[2] Městský úřad Znojmo rozhodl usnesením ze dne 1. 6. 2018, že žalobkyně není účastnicí územního řízení o umístění stavby „*obchodního centra – tržnice Chvalovice, Dyjákovičky*“ podle § 85 odst. 2 písm. b) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavebního zákona).

[3] Odvolání proti usnesení zamítl žalovaný rozhodnutím ze dne 20. 8. 2018. Následně žalobkyně neuspěla ani v řízení před krajským soudem, který zamítl její žalobu v záhlaví uvedeným rozsudkem.

II. Kasační stížnost, vyjádření žalovaného a replika stěžovatelky

II. A Kasační stížnost

[4] Proti rozsudku krajského soudu podala žalobkyně (stěžovatelka) kasační stížnost. V kasační stížnosti namítala nepřezkoumatelnost rozhodnutí žalovaného, rozpornost rozsudku krajského soudu a nesprávné posouzení právní otázky krajským soudem.

[5] Ohledně nepřezkoumatelnosti rozhodnutí žalovaného stěžovatelka namítala, že se po celou dobu domáhala toho, aby byla preventivně zahrnuta mezi účastníky územního řízení, přičemž uvedla konkrétní skutečnosti dokládající přímé dotčení na vlastnickém právu k jejímu pozemku. Žalovaný ve svém rozhodnutí však pouze uvedl, že v tomto případě se o takovou situaci nejednalo a neshledal účelné, aby byla preventivně zahrnuta do okruhu účastníků řízení. Jakými úvahami se však žalovaný při přijetí tohoto závěru řídil, není zjevné. V tomto směru chybí jakékoli zdůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí.

[6] Rozpornost rozsudku krajského soudu stěžovatelka spatřovala v tom, že krajský soud na jedné straně uvedl, že žalovaný její odvolací námitky vypořádal pečlivě a úplně, ale zároveň připustil, že námitku preventivního zahrnutí do okruhu účastníků územního řízení žalovaný vypořádal stručně.

[7] Stěžovatelka je přesvědčena, že měla být preventivně zahrnuta mezi účastníky územního řízení a reálnost zásahu do jejích práv měla být zkoumána teprve při věcném posouzení žádosti o vydání územního rozhodnutí. Dospěl-li by stavební úřad po provedeném dokazování a meritorním posouzení věci k názoru, že obchodní centrum do jejích práv negativně nezasahuje, měl by možnost v konečném rozhodnutí ve věci nevyhovět jejím námitkám. V projednávané věci však došlo k tomu, že předčasně, mimo rámec meritorního posouzení, žalovaný dovodil, že stěžovatelka nemůže být stavbou obchodního centra přímo dotčena.

[8] Stěžovatelka své účastenství odvozuje od vlastnictví pozemku parc. č. 1912/6 v k. ú. Dyjákovičky, který se nachází v bezprostřední blízkosti k pozemkům, na nichž má být obchodní centrum postaveno. Podle judikatury Ústavního soudu a NSS není sousední pozemek pouze tzv. mezující pozemek (pozemek bezprostředně sousedící), ale může jím být i pozemek vzdálenější. Výstavbou obchodního centra zejména dojde ke zhoršení dopravní situace v dotčeném území a ke zhoršení dopravního napojení stěžovatelčina pozemku na silnici č. I/38. Chybný je závěr krajského soudu, že při stávající intenzitě dopravy nelze očekávat zásadní nárůst dopravy, který by měl vliv na pozemek stěžovatelky. Navíc závěr krajského soudu, že záměr obchodního centra má své vlastní napojení, které vychází z napojení stávajícího, je přinejmenším předčasný, neboť stěžovatelka soustavně upozorňuje na rozpor mezi textovou a výkresovou částí projektové dokumentace záměru: textová část hovoří o úpravě sjezdu, ale v projektové dokumentaci je navržena úprava napojení novou křižovatkou. Rozporuplnost v projektové dokumentaci

pokračování

a podkladech tak způsobuje, že není zřejmé, jak má být dopravní napojení obchodního centra řešeno.

[9] Dále stěžovatelka namítala, že krajský soud pochybil, když některá její tvrzení označil jako týkající se samotného meritorního posouzení stavebního záměru, a tudíž se jimi ve vztahu k účastenství stěžovatelky nezabýval.

[10] Závěrem stěžovatelka namítala, že opakovaně upozorňovala též na to, že s ní nebylo jednáno jako s účastnicí ani v řízení, z něhož vzešlo právě rozhodnutí o povolení úpravy připojení obchodního centra na silnici č. I/38. Stěžovatelce tak v tomto řízení bylo znemožněno uplatnit námitky proti dopravnímu napojení obchodního centra.

II. B Vyjádření žalovaného

[11] Podle žalovaného není kasační stížnost důvodná; navrhuje její zamítnutí. Zdůraznil, že neexistuje ani potenciální dotčení vlastnického práva stěžovatelky k pozemku parc. č. 1912/6. Dotčení vlastnického práva stěžovatelky záměrem stavby obchodního centra je vyloučeno již proto, že stěžovatelčin pozemek je ornou půdou. Jakékoli námitky ohledně údajného zvýšení dopravy jsou tedy liché. Nic na tom nemění ani již vybudované napojení stěžovatelčina pozemku na silnici č. I/38. Jedná se totiž o pouhý „zárodek“ budoucí odbočky. Odbočení na pozemek z komunikace ostatně ani není možné, neboť odbočka je ukončena v poli. Dále žalovaný uvedl, že dopravní napojení záměru obchodního centra posoudily příslušné správní orgány a zdůraznila, že stěžovatelka není oprávněna hájit veřejný zájem. Nemohla tedy obecně namítat zvýšení dopravního provozu na silnici č. I/38.

II. C Replika stěžovatelky

[12] V replice k vyjádření žalovaného stěžovatelka převážně zopakovala argumenty uvedené již v kasační stížnosti. Nově pouze vyjádřila nesouhlas s tím, že posouzení, zda připojení obchodního centra k silnici neohrozí bezpečnost provozu, náleží do kompetence příslušného silničního správního orgánu a že námitka ohrožení bezpečnosti směřuje k ochraně veřejného zájmu.

III. Právní hodnocení Nejvyššího správního soudu

[13] Kasační stížnost není důvodná.

[14] Před samotným posouzením sporu NSS představí jeho podstatu za pomoci výřezu z katastrální mapy.

Modře je na výřezu z katastrální mapy vyznačen pozemek parc. č. 1912/6 ve vlastnictví stěžovatelky. Ke dni vydání rozhodnutí žalovaného se jednalo o ornou půdu. Stěžovatelkou vlastněný pozemek byl již v době rozhodování žalovaného napojen na silnici č. I/38, a to prostřednictvím napojení, které se nachází ve východní části pozemku. Zbytek pozemku představuje orná půda. Ve spodní části výřezu se nachází záměr stavby obchodní centra, které tvořilo předmět územního řízení.

Rozhodnutí žalovaného není nepřezkoumatelné

[15] NSS se zabýval nejprve namítanou nepřezkoumatelností rozhodnutí žalovaného. Stěžovatelka namítala, že žalovaný nezdůvodnil, proč se v tomto případě nejednalo o situaci, která by odůvodnila její preventivní účast v územním řízení.

[16] Touto námitkou se zabýval již krajský soud, který ji shledal nedůvodnou (bod 24 rozsudku). S tímto závěrem souhlasí i NSS. Žalovaný v příslušné pasáži na s. 7 svého rozhodnutí uvedl, že v případech, kdy se posouzení účastnictví jeví jako komplikované, mají správní orgány účastnictví umožnit a s oprávněností tvrzení se vypořádat až při meritorním přezkumu. V předcházejících pasážích rozhodnutí však žalovaný uvedl několik důvodů, proč podle něj stěžovatelce účastnictví nesvědčí. Z rozhodnutí je tedy zřejmé, že žalovaný nepovažoval otázku účastnictví stěžovatelky za komplikovanou, proto podle něj nebylo třeba stěžovatelku do řízení preventivně přibrat. Za této situace postačovalo, vypořádal-li žalovaný otázku preventivní účasti pouze takto stručně.

Rozsudek krajského soudu není rozporný

[17] Stěžovatelka namítala, že krajský soud na jedné straně uvedl, že žalovaný vypořádal její odvolací námitky pečlivě a úplně, zároveň ovšem připustil, že námitku preventivního zahrnutí do okruhu účastníků územního řízení žalovaný vypořádal stručně. Rozsudek krajského soudu je tedy podle názoru stěžovatelky rozporný.

[18] Důvodná není ani tato námitka. Krajský soud v bodu 24 rozsudku uvedl: „Byť je námitka preventivního zahrnutí žalobce do okruhu účastníků řízení vypořádána stručně, nelze mít za to, že by se touto námitkou žalovaný nezabýval, a současně se v takto stručném

pokračování

vypořádání námitky plně vypořádal s argumentací žalobce.“ S tímto závěrem NSS souhlasí a nevidí důvod, proč by se vylučovalo úplné a současně stručné vypořádání námitky. Jak navíc NSS uvedl v bodu 16 tohoto rozsudku, z kontextu rozhodnutí žalovaného je dostatečně zřejmé, že žalovaný otázku účasti stěžovatelky nepovažoval za komplikovanou. Z odůvodnění rozsudku krajského soudu je navíc patrné, že pečlivé vypořádání konstatoval krajský soud ve vztahu ke všem stěžovatelčiným námitkám – tedy rozhodnutí žalovaného jako celku. Úplné, byť stručné, vypořádání krajský soud konstatoval pouze ve vztahu k vypořádání námitky preventivního zahrnutí mezi účastníky. Podle NSS se tedy jedná pouze o do jisté míry „slovíčkaření“ stěžovatelky. Z rozsudku je zřejmé, jakými úvahami se krajský soud řídil a k jakým závěrům dospěl.

Krajský soud nepochybil, když některá tvrzení stěžovatelky označil jako týkající se meritorního posouzení dopravního napojení stavebního záměru, a tudíž se jimi ve vztahu k účastenství stěžovatelky nezabýval

[19] V bodu 40 napadeného rozsudku krajský soud uvedl, že některá tvrzení stěžovatelky nesměřují k prokázání jejího účastenství v územním řízení, nýbrž se týkají meritorního posouzení dopravního napojení stavebního záměru [rozporuplnost v projektové dokumentaci a podkladech způsobující nemožnost objektivního posouzení, jak žadatel hodlá řešit dopravní napojení (připojení) stavby, rozpor s územně plánovací dokumentací obce Chvalovice a Dyjákovičky a se zásadami územního rozvoje Jihomoravského kraje atd.]. Krajský soud se těmito námitkami tedy blíže nezabýval.

[20] NSS s krajským soudem souhlasí i ohledně této námitky. O úpravě připojení daného stavebního záměru k silnici I/38 žalovaný rozhodl již dne 8. 3. 2018, čj. JMK 38604/2018, které právní moci nabylo dne 27. 3. 2018. Nyní však předmětem řízení před krajským soudem byla jiná otázka, a to, zda stěžovatelka splnila podmínku přímého dotčení na svém vlastnickém právu k pozemku v územním řízení o umístění dané stavby. Pouze při splnění i této podmínky mohla být účastnicí územního řízení. Rovněž podle názoru NSS také nijak nesouvisí s prokázáním přímého dotčení stěžovatelky na jejím vlastnickém právu ty námitky, které se týkají rozporů v projektové dokumentaci a podkladech způsobujících nemožnost objektivního posouzení, jak žadatel hodlá řešit dopravní napojení obchodního centra, údajného rozporu s územně plánovací dokumentací obce Chvalovice a Dyjákovičky a se zásadami územního rozvoje Jihomoravského kraje, nerozumnosti dopravně bezpečnostního řešení místní situace, nezohlednění dokumentů místní úpravy provozu či veřejného zájmu na úplném posouzení řešení dopravy v dotčeném místě s ohledem na zachování bezpečnosti provozu. Jednalo se také skutečně spíše o tvrzení upozorňující na údajné jednotlivé vady záměru obchodního centra, které však jsou obecného charakteru a stěžovatelka je nijak nevztáhla ke své osobě, tj. jejich prostřednictvím nijak netvrdila přímé dotčení svých vlastnických či jiných práv.

Ani NSS neshledal, že by stěžovatelka mohla být územním rozhodnutím přímo dotčena na svém vlastnickém právu

[21] Zbývá tedy zodpovědět, zda správní orgány a následně krajský soud správně rozhodly o neúčasti stěžovatelky v územním řízení.

[22] Krajský soud nejprve správně s odkazem na přílehlavou judikaturu konstatoval, že účastenství v územním řízení nevychází ze správního řádu, ale je speciálně upraveno taxativním výčtem účastníků v § 85 stavebního zákona a použití obecné právní úpravy je tak vyloučeno.

[23] Podle § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona jsou účastníky územního řízení dále *osoby, jejichž vlastnické nebo jiné věcné právo k sousedním stavbám anebo sousedním pozemkům nebo stavbám na nich může být územním rozhodnutím přímo dotčeno*.

[24] Předtím, než NSS připomene judikaturou vymezený právní rámec, uvádí pro úplnost, že pro posuzovanou věc je použitelná judikatura týkající se účastenství v územním řízení [§ 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona] i účastenství v řízení stavebním [§ 109 odst. 1 písm. e) stavebního zákona]. Použitelná je i judikatura ke starému stavebnímu zákonu (zákon č. 50/1976 Sb. o územním plánování a stavebním řádu). Podstata podmínek účastenství se v průběhu let totiž neměnila.

[25] Účastenství v územním řízení má vždy dvě podmínky; existenci vlastnického nebo jiného věcného práva k sousední nemovitosti a přímé dotčení tohoto práva.

[26] První podmínku je třeba vykládat v souladu s nálezem Ústavního soudu ze dne 22. 3. 2000, sp. zn. Pl. ÚS 19/99. Podle tohoto nálezu sousedním pozemkem není pouze pozemek mající společnou hranici s pozemkem, na kterém má stavba vzniknout (tzv. mezující pozemek), nýbrž je sousedství třeba chápat širěji, neboť účinky stavby se neprojevují jen v hranicích stavebního pozemku. Sousedním pozemkem se tedy může rozumět i pozemek, který s plánovanou stavbou bezprostředně nesousedí, ba dokonce může být od stavby i značně vzdálen (rozsudek NSS ze dne 13. 5. 2014, čj. 6 As 57/2014-41).

[27] Druhou podmínkou – přímým dotčením práva – se podle judikatury NSS rozumí změna poměrů v lokalitě, která má vliv na podstatu, obsah nebo výkon vlastnického práva k nemovitosti (rozsudek NSS ze dne 29. 6. 2011, č. j. 7 As 54/2011-91, či rozsudek NSS ze dne 22. 7. 2020, čj. 2 As 267/2019-81, bod 32). NSS přitom dovodil, že přímé dotčení může spočívat i ve zvýšení dopravy (např. rozsudek NSS ze dne 31. 7. 2013, čj. 7 As 17/2013-25, č. 2932/2013 Sb. NSS, či rozsudek NSS ze dne 13. 11. 2020, čj. 5 As 270/2019-69, bod 16). Vymezení okruhu účastníků územního řízení vyžaduje s ohledem na konkrétní okolnosti případu komplexní posouzení situace v území a zohlednění nejrozumnějších vlivů (již citovaný rozsudek sp. zn. 7 As 17/2013).

[28] Dále je třeba uvést, že podle Ústavního soudu je ústavně konformním výkladem účastenství subjektu v územním řízení výklad extenzivní (nález Ústavního soudu ze dne 7. 4. 2005, sp. zn. III. ÚS 609/04). Podmínkou účastenství přitom není, aby bylo vyhověno věcným námitkám, ale postačuje pouhá možnost dotčení práva. Teprve při věcném posouzení mají stavební úřady zkoumat reálnost zásahu do práv účastníka. Účastenství ob stojí samo o sobě, i když nutně nemusí vést k rozhodnutí pro účastníka příznivému (rozsudek NSS ze dne 17. 12. 2008, čj. 1 As 80/2008-68, č. 1787/2009 Sb. NSS, bod 12). K účastenství v řízení zpravidla postačí pouze tvrzení skutečností dokládajících dotčení na

pokračování

vlastnickém či jiném právu, přičemž prokázání opaku je povinností správního orgánu (rozsudek NSS ze dne 31. 10. 2008, čj. 2 As 12/2008-63).

[29] Stěžovatelka je nadále přesvědčena, že měla být preventivně zahrnuta mezi účastníky územního řízení a že teprve při věcném posouzení žádosti o vydání územního rozhodnutí měla být zkoumána reálnost zásahu do jejích práv, přičemž dospěl-li by stavební úřad na základě dokazování a meritorního posouzení věci k názoru, že stavební záměr – stavba obchodního centra do jejích práv negativně nezasahuje, měl by možnost v konečném rozhodnutí ve věci nevyhovět jejím námitkám. Došlo však k tomu, že předčasně, mimo rámec meritorního posouzení, správní orgány (a následně i krajský soud) dovodily, že stěžovatelka nemůže být stavbou obchodního centra přímo dotčena.

[30] Mezi stěžovatelkou a žalovaným není sporné, že stěžovatelka je vlastnící pozemku parc. č. 1912/6. Není ani sporné, že sousední pozemek nemusí být pouze pozemek mezující, ale i pozemek vzdálenější. Mezi stěžovatelkou a žalovaným zůstává sporná poslední podmínka účastenství – přímé dotčení stěžovatelky na vlastnickém právu. Žalovaný i krajský soud dospěli k závěru, že stěžovatelka stavbou obchodního centra nemůže být přímo dotčena na svém vlastnickém či jiném právu.

[31] Ohledně přímého dotčení svého vlastnického (či jiného) práva stěžovatelka po celou dobu tvrdí tři skutečnosti, které spatřuje v (a) nárůstu dopravy na silnici č. I/38 spojenému s výstavbou obchodního centra; (b) zhoršení dopravního napojení pozemku parc. č. 1912/6 na silnici č. I/38 vzhledem k nárůstu dopravy; (c) dopravním napojení zamýšleného obchodního centra na silnici č. I/38, které je podle jejího názoru navrženo nejasně, rozporuplně, nebezpečně a v rozporu s několika koncepčními dokumenty, což způsobuje nemožnost objektivního posouzení, jak žadatel hodlá řešit dopravní napojení obchodního centra. Nutno doplnit, že tato tvrzení (skutečnosti) po celou dobu uvádí stěžovatelka pouze takto obecně.

[32] Ze znění § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona vyplývá, že možnost účastenství určité osoby se odvozuje od možnosti přímého dotčení *jejích* práv. To znamená, že argumenty, které je taková osoba v řízení oprávněna uplatnit, se musejí vztahovat k jejím právům. Je tak vyloučeno, aby se osoba domáhala ochrany práv osob jiných nebo předkládala argumenty chránící veřejný zájem (např. již citovaný rozsudek sp. zn. 2 As 12/2008; v tomtéž duchu rozsudek NSS ze dne 11. 7. 2007, čj. 2 As 10/2007-92, byť v tomto rozsudku NSS neřešil otázku účastenství, nýbrž již krok další – povahu meritorních námitek). V tomto rozsudku však NSS uzavřel, že *je-li účastenství určité osoby odvozeno od možnosti dotčení jejích práv, pak v mezích tohoto možného dotčení práv jí přísluší výkon účastnických práv a ochrana jejích hmotných práv. To znamená, že vyjádření a námitky, které je takový účastník v řízení oprávněn uplatnit, se musejí vztahovat k jeho právům. Je tak vyloučeno, aby se stěžovatel domáhal ochrany práv osob jiných.*

[33] Vzhledem k tomu neobstojí povšechné tvrzení stěžovatelky ohledně údajného nárůstu dopravy na silnici č. I/38 [tvrzení (a)]. NSS konstatuje, že takto obecně formulované tvrzení skutečně směřuje „pouze“ k ochraně veřejného zájmu, ale nedokládá přímé dotčení stěžovatelčiných vlastnických či jiných práv.

[34] Neobstojí ani námitka stěžovatelky ohledně nejasného dopravního napojení záměru stavby obchodního centra na silnici č. I/38 [tvrzení (c)]. Jak NSS uvedl již výše, souhlasí s krajským soudem, že tato námitka se netýká předmětu nyní projednávané věci – územního řízení, ale připojení daného stavebního záměru k silnici I/38, o němž žalovaný rozhodl již dne 8. 3. 2018. Skutečnost, že stěžovatelka nebyla připuštěna jako účastnice ani do tohoto řízení, nemůže ospravedlnit uplatnění této námitky až v nynějším řízení. Obě řízení se totiž týkají jiného předmětu (dřívější řízení se týkalo připojení záměru obchodního centra na silnici č. I/38, nynější řízení se týká samotného záměru stavby obchodního centra). Stěžovatelka tedy nemůže uplatňovat námitku nejasného dopravního připojení až v tomto řízení. NSS v tomto řízení navíc samozřejmě ani nemůže posuzovat zákonnost neúčasti stěžovatelky v řízení o připojení záměru obchodního centra na silnici č. I/38.

[35] Závěrem zbývá posoudit kasační námitky ohledně zhoršení dopravního připojení stěžovatelčina pozemku na silnici č. I/38 s ohledem na údajné zvýšení dopravy [tvrzení (b)]. Jako nesprávný namítá stěžovatelka závěr krajského soudu, že při stávající intenzitě dopravy nelze očekávat její zásadní nárůst, který by měl vliv na přístup ze stěžovatelčina pozemku. Podle stěžovatelky tento závěr vůbec nezohledňuje skutečnost, že do takto velkého obchodního centra se bude po silnici č. I/38 dopravovat velké množství návštěvníků, čímž logicky zhoustne doprava a zhorší se napojení stěžovatelčina pozemku.

[36] Podle NSS není důvodná ani tato námitka. Není totiž pravda, že by závěr krajského soudu nezohlednil možnou budoucí vysokou návštěvnickou kapacitu obchodního centra, právě naopak. Krajský soud se v bodu 39 svého rozsudku ztotožnil se závěrem žalovaného, podle kterého je silnice č. I/38 jako spojnice s Rakouskou republikou již natolik vytižená i bez obchodního centra, že stavba obchodního centra nebude mít vliv na zásadní nárůst dopravy. V tomto bodu krajský soud navíc zmínil i skutečnost, že obchodní centrum bude mít vlastní dopravní připojení na silnici č. I/38, které bude vycházet z připojení, které kdysi patřilo k celnici a které se v místě historicky již nachází (pouze bude patřičným způsobem upraveno). Připojení obchodního centra navíc bude ve vzdálenosti cca 100 metrů od připojení stěžovatelčina pozemku.

[37] S uvedenými závěry krajského soudu NSS souhlasí. NSS navíc dodává, že ke dni rozhodování žalovaného byl stěžovatelčin pozemek ornou půdou (byť v jeho části již bylo vybudováno připojení na silnici č. I/38). NSS si jen stěží dokáže představit, že by na pozemku, který je ornou půdou, probíhal provoz v takové intenzitě, že by zvýšená doprava již na zcela vytižené silnici č. I/38 ohrozila připojení z tohoto pozemku. Ačkoli žalovaný ve svém rozhodnutí zmínil i stěžovatelkou tvrzené budoucí využití pozemku jako pozemní komunikace, správně vycházel ze skutečnosti, že pozemek je ornou půdou. NSS v této souvislosti zdůrazňuje, že správní orgány musí vycházet ze skutkového a právního stavu v době vydání svého rozhodnutí (např. již rozsudek NSS ze dne 17. 12. 2008, čj. 1 As 68/2008-126, bod 36).

[38] Jak tedy NSS uvedl již výše, přímým dotčením práva se rozumí změna poměrů v lokalitě, která má vliv na podstatu, obsah nebo výkon vlastnického práva k nemovitosti. Z uvedených důvodů však NSS takové dotčení ani potenciálně neshledal. Tím stěžovatelka

pokračování

nesplnila jednu z podmínek opravňující ji k účasti na územním řízení, její účast byla tedy správně zamítnuta.

IV. Závěr a náklady řízení

[39] Ze shora uvedených důvodů NSS dospěl k závěru, že kasační stížnost stěžovatelky není důvodná, a proto ji zamítl.

[40] O náhradě nákladů řízení rozhodl NSS podle § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatelka neměla ve věci úspěch a žalovanému v tomto řízení nevznikly žádné náklady vymykající se jeho běžné činnosti.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 1. listopadu 2022

Ondřej Mrákota
předseda senátu